

רשומות

הצעות חוק

הממשלה

11 בנובמבר 2024

1808

י' בחשוון התשפ"ה

עמוד

הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2025) (מיסוי רווחים
לא מחולקים), התשפ"ה-2024 88

הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2025) (מיסוי רווחים לא מחולקים), התשפ"ה–2024

תיקון פקודת מס הכנסה
1. בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) –

ד ב ר י ה ס ב ר

יחד עם זאת, בפועל, כתוצאה ממערך התמריצים הקיים, ישנן חברות הצוברות את הרווחים (לאחר תשלום מס חברות) ובחורות להשקיע בהשקעות פסיביות (בעיקר בשוק ההון ובנדל"ן) ולא בהשקעות ריאליות. חברות אלה נמנעות מחלוקת הרווחים כדיבדנדים ליחיד, ומשמשות ליחיד כמעין "ארנק" שבו הוא אוגר הון. דחיית תשלום השלב השני במיסוי הדרוש, מותירה בידי בעל המניות סכום גבוה יותר הזמין להשקעה על ידי החברה, והרווחים מהשקעות אלה ממוסים גם הם רק בשלב הראשון ומושקעים פעם נוספת. כתוצאה מכך, בחברות אלה המס על הדיבדנד אינו נדחה באופן זמני, אלא דה־פקטו הדחייה עלולה להיות קבועה. הרווחים הלא מחולקים בחברות אלה כמעט שאינם משמשים להגדלת הפעילות העסקית שהביאה להפקתם או לפעילות כלכלית ריאלית אחרת. התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם כוונת מנגנון המיסוי הדרוש, כפי שתואר לעיל.

מצב זה כרוך באובדן הכנסות המדינה של מיליארדי שקלים חדשים בשנה. נוסף על כך, תכנון המס המבוצע באמצעות חברות כאמור משמש ככלל בעלי הכנסות גבוהות, כך שההשלכות החלוקתיות של פרצה זו הן גרסיביות.

במהלך החודשים ינואר עד אוגוסט 2024 התכנסו צוות בראשות המנהל הכללי של משרד האוצר לבחון את סוגיית הרווחים הלא־מחולקים (להלן – הצוות). הצוות הורכב מנציגים של לשכת המנהל הכללי של משרד האוצר, רשות המסים, אגף הכלכלן הראשי, אגף תקציבים והלשכה המשפטית במשרד האוצר. במסגרת עבודתו, הצוות בחר להתמקד בחברות ארנק – חברות שבהן יש בעלי מניות מעטים, לרוב בעל מניות יחיד, המשמשות את בעל המניות ככלי תאגידי לצבירת כספים תוך תשלום המס המופחת החל על חברות, בלא שההתאגדות מביאה לתועלת משקית מהותית.

המלצות הצוות, שפורסמו ביום כ"ט באב התשפ"ד (2 בספטמבר 2024) באתר האינטרנט של משרד האוצר, בדוח הצוות לבחינת רווחים לא מחולקים, מבקשות לטפל בשני סוגים של חברות המכוננות חברות ארנק.

הסוג הראשון המטופל במסגרת ההמלצות הוא חברות אשר עיקר הרווחים שלהן נובעים מפעילות בעל המניות בעסק (להלן – חברות ארנק פעילות). בחברות אלה, במקום שבעל המניות ישלם מס על סכום ההכנסות המשקפות את תרומתו האמיתית לפעילות העסק, הוא מושך מהחברה

סעיף 1 בישראל, כפי שמקובל במדינות רבות בעולם, כללי משטר המס החל על חברות הוא דרוש. במשטר זה, בשלב הראשון נגבה מס חברות (23% לרוב) על רווחים המופקים באותה שנה, ובשלב השני, כאשר בעלי החברה מחליטים למשוך את הרווחים מהחברה ואל היחיד כדיבדנד, נגבה מס דיבדנד ממקבלי הדיבדנד. שיעור המס החל על דיבדנד שמקבל בעל מניות מהותי – המוגדר בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), כמי שמחזיק, במישרין או בעקיפין, לבדו או יחד עם אחר, כ-10% לפחות באחד או יותר מסוג כלשהו של אמצעי השליטה בחבר בני אדם (להלן – בעל מניות מהותי) – הוא בגובה 30%, ושיעור המס החל על דיבדנד שמקבלים בעלי המניות האחרים הוא 25%. כך, בשקלול שני השלבים – מס החברות והמס על הדיבדנד לבעל מניות מהותי – שיעור המס המוטל על ההכנסה עומד על כ-46%, ואם בעל המניות המהותי חב במס יסף – שיעור המס עומד על כ-48%.

הרציונל העומד מאחורי שיטת המיסוי הדרוש, במיסוי חברות הוא עקרון השקילות המיסויית שלפיו יצומצם ההבדל בין שיעורי המס החלים על הכנסה שהיחיד מפק לבין אותה הכנסה שהוא מפק באמצעות חברה. שיעור המס השולי המוטל על יחידים עם שכר גבוה (שכירים ועצמאים) עומד על כ-50%, וזהו שיעור מקורב לשיעור המס הכולל המשולם על ידי בעל מניות מהותי בהפקת הכנסה על ידי חברה. כך אופן הפקת הכנסה – באמצעות חברה או באופן ישיר, אינו משפיע על גובה המס אשר יוטל על הפעילות, ולא נוצר תמריץ חיובי או שלילי ליחידים להתאגד בחברות רק לצורך תכנון מס.

עם זאת, שיטת המיסוי הדרוש, מייצרת יתרון מובהק לפעילות באמצעות חברה בהתייחס לעיתוי תשלום המס על ההכנסה; עצמאי ושכיר נדרשים לשלם את כלל המס החל עליהם במועד הפקת ההכנסה, ואילו בפעילות באמצעות חברה, נדחה תשלום המס של היחיד עד המועד שבו הרווחים מחולקים לבעלי המניות. המדינה רואה יתרון בדחיית מועד תשלום המס בשלב השני בכך שהדחייה מייצרת תמריץ מיסוי לחברה לבצע השקעות ולהגדיל את פעילותה. באופן זה, המדינה "מוותרת" למשך תקופה על מס הדיבדנד ובכך מסייעת במימון ההשקעה, מתוך הבנה כי הדבר יביא להגדלת הפעילות הריאלית במשק, עידוד צמיחה והגדלת הרווחה בטווח הארוך, שיתבטאו גם בהכנסות ממס בהמשך.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשפ"ה, עמ' 1490.

(1) אחרי סעיף 62, בכותרת "סימן ב'1: בעל מניות מהותי בחברת מעטים", במקום "בעל מניות מהותי" יבוא "בעל שליטה";

(2) בסעיף 62א –

(א) בכותרת השוליים, במקום "בעל מניות מהותי" יבוא "בעל שליטה";

(ב) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, המילים "כמשמעותה בסעיף 76" – יימחקו, ובמקום "בעל מניות מהותי בה כהגדרתו בסעיף 88" יבוא "בעל שליטה בה";

ד ב ר י ה ס ב ר

תיקונים בסעיף 62א לפקודה, העוסק במיסוי בעל מניות מהותי בחברת מעטים. סעיף זה, אשר נחקק במסגרת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016, ונכנס לתוקף בשנת 2017 (להלן – תיקון 2017), נועד לטפל בתופעה דומה לזו אשר מוצע לטפל בה בהצעת חוק זו. תיקון 2017 נועד לצמצם את התופעה של עובדים שכירים בחברות או נושאי משרה בהן, בעיקר ברמות השכר הגבוהות, המפסיקים את עבודתם כשכירים באותן חברות אך ממשיכים לתת להן את אותם שירותים באמצעות חברה בשליטתם, כאשר בפן המהותי מתקיימים יחסים הדומים במהותם ליחסים שהיו קיימים בין היחיד, נותן השירות, לבין החברה מקבלת השירות (להלן – חברת שכיר). לפי סעיף 62א לפקודה אשר כאמור נחקק בתיקון 2017, במקרים אלה יש להתעלם מקיומה של החברה לעניין זה, ולהיבא את בעל המניות נותן השירות, באופן ישיר, במס על כלל ההכנסות הנובעות לחברה מגיעתו האישית. כעת, מוצע לטפל בכמה פרצות שנתרו לגבי חברות השכירים אשר טופלו במסגרת תיקון 2017, וכן מוצע להוסיף את סעיף קטן (א) אשר מתייחס למקרים מובהקים אחרים של חברות ארנק פעילות אשר לא נכללו בגדר החברות שחל לגביהן התיקון האמור.

לפסקה (1) ולפסקה (2)(א)

כפי שיפורט להלן בדברי ההסבר לפסקה (2)(ב), מוצע להחליף את המונח "בעל מניות מהותי" במונח "בעל שליטה". כהשלמה לתיקון האמור, מוצע לתקן את כותרת הסימן וכותרת המשנה של סעיף 62א כך שיתייחסו לבעל שליטה ולא לבעל מניות מהותי.

לפסקה (2)(ב)

בפסקה זו מוצעים כמה תיקונים לצורך תיקון עיוותים בהוראות הדין הקיים בנוגע לחברות שכירים.

לפסקת משנה (1)

לפי המצב החוקי הקיים, סעיף 62א לפקודה מתייחס ל"בעל מניות מהותי". כפי שהוזכר לעיל בחלק הכללי של דברי ההסבר, בעל מניות מהותי הוא מי שמחזיק ב-10% לפחות באחד או יותר מסוג כלשהו של אמצעי השליטה בחבר בני אדם. עם זאת, בהגדרה של המונח "בעל מניות מהותי" אין אזכור למועד ההחזקה באמצעי השליטה מכיוון שהשימוש במונח המוגדר הוא לצורך קביעת חבות המס במועד מכירה מסוים של מניות, והבחינה של

סכום נמוך המספיק לו למחיה – בדרך כלל כמשכורת או כדיבידנד – כאשר יתרת ההכנסה אשר הפיק נותרת בחברה ומשולם בשלה מס נמוך.

הסוג השני של חברות אשר הומלץ לטפל בהן הוא חברות החזקה. חברות אלה הן חברות בלא פעילות עסקית משמעותית, ומרבית הכנסותיהן פסיביות (הכנסות מדיבידנד, ריבית, רווחי הון וכו'), והן משמשות יחיד שמחזיק בהן ככלי לביצוע השקעות בלא תשלום המס המלא. במקרים רבים, כספי החברה המושקעים הם רווחים שנבעו מפעילות עסקית אחרת שלא שולם בשלה השלב השני של המס. במקום להעביר את הרווחים מאותה פעילות ליחיד אשר ישלים את תשלום המס הנדרש לפי המודל הדרי-שלב, הכספים מועברים לחברת החזקה והיא משקיעה אותם באפיקים דומים לאלה שיחידים משקיעים בהם את חסכונותיהם; ואולם ההבדל הוא שאותם יחידים משקיעים את הכספים לאחר ששולם עליהם המס, ומשלמים על הרווחים את המס המלא קבוע בחוק. חברות החזקה מאופיינות במיעוט בעלי שליטה השולטים שליטה מלאה בפעילות החברה ובחלוקת הדיבידנדים (או באי חלוקתם), והן יכולות להיות בעלות מנעד רחב של היקפי הכנסות, הכול תלוי בהיקף ההחזקות של החברה.

אף על פי ששני הסוגים של החברות האלה משמשים בחברות ארנק, קיימים מאפיינים רבים המבחינים ביניהם, כגון: היקף הרווחים, מקורות ההכנסה ושיעור הרווחיות. עם זאת, הדומה בין סוגי החברות הוא שמשטר המס הנוכחי מאפשר להן להימנע מחלוקת רווחים כדיבידנד לבעלי החברה, תוך שהן משמשות כאמור לבעלי החברה כמעין "ארנק" לאגירת כספים בסביבת מיסוי מיטיבה.

לאחר בחינת הנעשה בעולם ובחינת חלופות שונות, הצוות המליץ על ביצוע כמה תיקונים. לצורך טיפול בכל אחד מסוגי חברות הארנק, כפי שיפורט להלן. התיקונים המוצעים בסעיף 62א לפקודה נועדו לצורך פיצול התופעה של תכנון מס באמצעות חברות ארנק פעילות, והתיקונים האחרים המוצעים לפקודה נועדו לצמצם את השימוש בחברות החזקה באופן אשר מביא להקטנת החבות במס.

לפסקאות (1) ו-(2)

כללי

בפסקאות אלה מוצע לעגן את המלצות הצוות בדבר הטיפול בחברות ארנק פעילות. לצורך כך, מוצעים כמה

- (2) בפסקה (1), במקום הסיפה החל במילים "שהוא בעל מניות מהותי" יבוא "שמחזיק, במישרין או בעקיפין, ב־50% או יותר באחד מאמצעי השליטה בחבר בני האדם האחר ביום כלשהו בשנת המס";
- (3) בפסקה (2), הסיפה החל במילים "לעניין זה" – תימחק;
- (4) בפסקה (3), במקום "במשך 30 חודשים לפחות, מתוך תקופה של ארבע שנים, ובלבד שבתום 30 החודשים" יבוא "במשך 15 חודשים לפחות, מתוך תקופה של שנתיים, ובלבד שבתום 15 החודשים";
- (5) פסקה (4) – תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

זה מוחרגת פעילות שעושה אותו יחיד בעבור מי שהיחיד הוא בעל מניות מהותי בו, במישרין או בעקיפין, או שותף בו. החרגה זו אינה מוצדקת, לאור מטרת הסעיף למנוע הטבת מס משכיר הפועל באמצעות חברה, ועל כן מוצע לבטל את ההחרגה.

לפסקת משנה (4)

סעיף 62(א)(3) לפקודה קובע חזקה חלוטה שלפיה יראו את פעולות היחיד כפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו, אם המקור של 70% או יותר מסך כל הכנסתה של חברת המעטים בשנת המס, הוא בשירות שניתן על ידי היחיד לאדם אחד במשך 30 חודשים לפחות, מתוך תקופה של ארבע שנים. מוצע לקבוע שתקופת הבחינה לעניין זה תהיה תקופה של 15 חודשים מתוך תקופה של שנתיים, וזאת במקום תקופת הבחינה של 30 חודשים מתוך תקופה של ארבע שנים כאמור. מטרת השינוי היא יצירת ודאות ופשטות באמצעות מבחן על פני תקופת זמן קצרה יותר שאינו מחייב בחינה בדיעבד של מספר רב של שנות מס. נוסף על כך, המבחן המוצע מקשה ביצוע מניפולציות על הכנסות החברה לצורך התחמקות מכניסה לתחולת הסעיף, כגון העברת הכנסות בין שנות מס וכדומה.

לפסקת משנה (5)

סעיף 62(א)(4) לפקודה קובע כי לא יראו שירות שניתן על ידי שותף בשותפות, לאותה שותפות, כשירות שניתן לאדם אחד. בכך מוחרגים יחידים שהם שותפים הנותנים שירות לשותפות באמצעות חברה מתחולת הסעיף, כך שהם משלמים על הכנסה שהם מפיקים ממשלח ידם באמצעות החברה מס חברות. אין הצדקה להחרגה של שותפים כאמור מתחולת סעיף 62 לפקודה, וזאת משום שבפועל אין הבדל מהותי בין מתן שירות לתאגיד שהוא חברה בעירבון מוגבל לבין מתן שירות לתאגיד שמאוגד כשותפות, שהרי בשני המקרים התאגדות נותן השירות כחברה אינה מגשימה את התכליות שבבסיס שיטת המיסוי הדו־שלבי. על כן, מוצע למחוק את פסקה (4) של סעיף 62(א) לפקודה, כך שהוראות סעיף 62 לפקודה יחולו גם על שותפים כאמור, שכן גם התאגדות כחברה לצורך מתן שירות לתאגיד שהוא שותפות מהווה ניצול לרעה של שיטת המיסוי הדו־שלבי.

שיעורי ההחזקה נעשית במועד זה. לעומת זאת, בסעיף 62 לפקודה יש לבחון את שיעורי ההחזקה על פני תקופה של שנת מס מלאה, והשימוש במונח "בעל מניות מהותי" בהקשר הזה מייצר חוסר בהירות לגבי המועד הנדרש להחזקה ופתח לתכנוני מס. בשל האמור, מוצע להחליף את המונח "בעל מניות מהותי" במונח "בעל שליטה" אשר מוגדר בסעיף 75(א)(3) לפקודה. בדומה להגדרה "בעל מניות מהותי" שבסעיף 88 לפקודה, בעל שליטה, לפי ההגדרה האמורה, הוא מי שמחזיק, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר, ב־10% לפחות באחד מאמצעי שליטה בחבר בני אדם. ואולם, ההגדרה "בעל שליטה" שבסעיף 75(א)(3) לפקודה כוללת גם התייחסות למועדים הרלוונטיים לבחינת שיעורי ההחזקה כאמור. כך, לפי ההגדרה "בעל שליטה", בחינת שיעורי ההחזקה תיעשה בתום שנת המס, או ביום כלשהו בשנת המס וביום כלשהו בשנת המס שלאחריה, ומי שבאחד מהמועדים האמורים מחזיק באמצעי השליטה – ייחשב בעל שליטה.

בשל ההצעה לתקן את סעיף קטן (ד) של סעיף 62 לפקודה, כך שבין השאר ייווספו בו הגדרות למונחים "חברת מעטים" ו"בעל שליטה", מוצע לערוך כמה התאמות נדרשות בסעיף קטן (א) רישה לסעיף 62 לפקודה לעניין המונחים האמורים.

לפסקת משנה (2)

כיום סעיף 62(א)(1) לפקודה קובע החרגה מתחולת הסעיף לגבי הכנסה המשולמת לחברת המעטים על ידי חברה אחרת שהיחיד הוא בעל מניות מהותי בה, כך שהכנסה זו אינה מיוחסת לבעל המניות המהותי ואינה ממוסה במס שולי. ההצדקה לאפשר מתן שירותים של בעל מניות לחברה שבבעלותו, אינה קיימת כאשר שיעור ההחזקה אינו מבסס החזקה ברוב המניות בחברה, כלומר אם שיעור ההחזקה נמוך מ־50%. לכן מוצע לצמצם את ההוראה רק למקרים שבהם ישנה החזקה בשיעור של 50% ומעלה באמצעי השליטה בחברה האחרת.

לפסקת משנה (3)

סעיף 62(א)(2) לפקודה קובע שיש לייחס הכנסה של חברת מעטים לבעל מניות מהותי בחברה אם הכנסת חברת המעטים נובעת מפעילות אותו יחיד בעבור אדם אחר והיא מסוג הפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו. מסעיף

"(1א) (1) הכנסה חייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת מעטים בהפחתת סכום השווה למכפלת ההכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים במקדם, תיחשב כהכנסתו החייבת מיגיעה אישית של בעל שליטה בה, לפי סעיף 2(1), (2) או (10), לפי העניין, בהתאם לחלקו היחסי של בעל השליטה האמור בזכויות לרווחי חברת המעטים, אם התקיימו כל אלה:

(א) ההכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים בשנת המס נמוכה מהמכפלה של 30 מיליון שקלים חדשים במספר בעלי השליטה בחברת המעטים באותה שנה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)(ג) ו- (ה)

בדומה לסעיף 62א לפקודה בנוסחו הקיים, מוצע כי ההכנסה שתיוחס לבעל השליטה בחברה תיחשב כהכנסתו לפי סעיף 2(1) לפקודה (הכנסה מעסק או משלח יד), לפי סעיף 2(2) לפקודה (הכנסה מעסק או משלח יד) או לפי סעיף 2(10) לפקודה (השתכרות או רווח ממקור אחר), לפי העניין. על אף האמור, אם ההכנסה שיש לייחס לבעל השליטה היא הכנסה של חברת המעטים מדיבידנד, הכנסה זו תיחשב כהכנסתו מדיבידנד כך שיחולו לגביה שיעורי המס החלים על תשלום של דיבידנד ליחיד. זאת, מכיוון שאם היא שולמה כדיבידנד, כבר שולם השלב הראשון של המיסוי הדו-שלבי – מס החברות – על ידי החברה שהפיקה את ההכנסה וחילקה את הדיבידנד לחברת המעטים.

סעיף קטן (א) המוצע לסעיף 62א לפקודה נועד לחול לגבי חברות קטנות באופן יחסי אשר משאירות בתוך החברה הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית שהייתה אמורה להגיע לבעל השליטה בה. בשל האמור, מוצע לקבוע שהסעיף יחול רק על חברות מעטים שההכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית שלהן בשנת המס נמוכה מהמכפלה של 30 מיליון שקלים חדשים במספר בעלי השליטה בחברה. בחברות גדולות יותר המרכיב ההוני והמאפיינים המייצגים פעילות תאגידית קלסית יכולים להיות יותר דומיננטיים ברווחיות החריגה של החברה, ולכן התאגדותן כחברה מוצדקת במידה רבה יותר. כמו כן, לצורך תחולת הסעיף המוצע, נדרש כי שיעור הרווחיות של חברת המעטים, בשנת המס, עלה על 25%.

במסגרת הסדר זה מוצע כי הכנסה תמוסה לפי הסעיף החדש רק אם לא מוסתה בשיעור מס של יחיד לפי ההוראות הקיימות.

כמו כן מוצע לתקן את סעיף קטן (ד) של סעיף 62א לפקודה ולקבוע בו הגדרות נוספות הנדרשות לצורך סעיף זה.

מוצע להגדיר "אמצעי שליטה" כהגדרתם בסעיף 88 לפקודה. הגדרה זו כוללת זכות לרווחים, זכות למנות דירקטור או מנהל כללי בחברה, זכויות הצבעה וזכויות נוספות המקנות שליטה בחברה.

כפי שהוסבר לעיל, מוצע להגדיר "בעל שליטה" על דרך ההפניה להגדרה שבסעיף 75(ב)(3)(א) לפקודה.

מוצע להוסיף חלופה נוספת בסעיף 62א לפקודה אשר תחול על חברות מעטים עסקיות שיש להן שיעור רווחיות גבוה מהרגיל מפעילות עתירת יגיעה אישית. הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית, כפי שיוסבר להלן, היא פעילות אקטיבית, שהמרכיב הדומיננטי בהפקתה הוא יגיעה אישית (הכנסה מפעילות תעשייתית, מתן שירותים וכו'). שיעור רווחיות גבוה באופן חריג מפעילות כאמור, נובע, לרוב, מפעילות של בעלי המניות אשר מותרים חלק גדול מההכנסה שהפיקו בתוך החברה לצורך הימנעות מתשלום המס השולי החל עליהם, כאשר מבחינה מהותית הכנסה זו הייתה צריכה להגיע אליהם באופן ישיר.

לגבי חברות כאמור, מוצע לקבוע שבעל מניות שהוא בעל שליטה בחברה, יחויב במס על חלקו בהכנסה החייבת של החברה מפעילות עתירת יגיעה אישית העולה על שיעור של 25% מההכנסה האמורה. הסכום האמור יופחת ככל ששיעור הרווחיות של החברה עולה עד לשחיקה מלאה בשיעור רווחיות של 100%, במנגנון של "תקרה מתקפלת".

שיעור הרווחיות מאפשר לזהות בוודאות קרובה חברות שעיקר ההכנסה שלהן נובע ממשלח ידם או מפעילותם של בעלי המניות שלהן, שכן מדובר בשיעור רווח חריג שאינו אופייני לחברה שיש לה פעילות עסקית משמעותית המחייבת השקעה ברכוש קבוע ובעובדים. יחד עם זאת, מנגנון המיסוי המוצע מאפשר מיסוי בשיעור מס חברות עד לשיעור מהמחזור שמצביע על שיעור רווחיות סביר של חברות, אם כי בטווח הגבוה, וזאת מטעמי שמרנות. ככל ששיעור הרווחיות עולה, כך הניכוי בשל שיעור הרווחיות הסביר נשחק עד למחיקה שלו בשיעור רווחיות של 100%, שהוא שיעור רווחיות שמייצג חברות שאין להן הוצאות כלל.

בניגוד לדין החל לגבי חברות שכיר לפי סעיף 62א לפקודה בנוסחו הקיים, לפי המוצע ההכנסה תיוחס לבעל השליטה בחברה לפי שיעור החזקתו בחברה בלא תלות בגובה ההכנסה שניתן לייחס לפעילותו באופן ספציפי. שיטה זו מאפשרת לקבוע באופן פשוט וודאי יותר את גובה ההכנסה שיש לייחס לבעל המניות, בייחוד במקרים שבהם יש כמה בעלי מניות בחברה הפעילים בהפקת ההכנסה.

(ב) בשנת המס, שיעור הרווחיות של חברת המעטים עלה על 25%.

(2) על אף האמור בפסקה (1) –

(א) נחשב חלק מההכנסה החייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים כהכנסתו החייבת של בעל שליטה לפי סעיף קטן (א), יופחת החלק האמור מההכנסה החייבת שמיוחסת לו לפי סעיף קטן זה מאותה חברת מעטים;

(ב) היה חלק מההכנסה החייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים סכום דיבידנד שהתקבל ולא הובא בחשבון כהכנסה אחרת כאמור בפסקה (2) סיפה להגדרה "הכנסה אחרת" שבסעיף קטן (ד), ייחשב חלק זה כהכנסה מדיבידנד של בעל השליטה ולא כהכנסתו החייבת מיגיעה אישית לפי סעיף 2(1), (2) או 10(10);

ד ב ר י ה ס ב ר

כן אם לאותה חברה יש גם פעילות עתירת יגיעה אישית שיש בה רווחיות חריגה, ייתכן שההכנסה מהפעילות עתירת היגיעה האישית תיוחס לבעל המניות.

עם זאת, יובהר שככל שהכנסה היא אינצידנטלית להכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית, בהתאם לעקרונות הכלליים שבפקודה ופרשנותה, היא תיוחס כחלק מההכנסה מהפעילות עצמה אף אם היא מוזכרת בהגדרה "הכנסה אחרת". כך לדוגמה, עסקה למתן שירותים או למכר מלאי, שהתמורה שהוסכם לגביה כוללת הוצאה אחרת בביצוע העסקה שעל פי ההסכם על הקונה להחזיר לרבות עמלה או ריבית בשל תשלום לשיעורין, ריבית או כל תשלום אחר בשל פיגור בתשלום, כן תיכלל כהכנסה עתירת יגיעה אישית.

לגבי הכנסה מדיבידנד, מוצע, בפסקה (2) להגדרה "הכנסה אחרת", לקבוע כי אם דיבידנד חולק לחברת מעטים שבעל השליטה בה נותן שירות, במישרין או בעקיפין, לחברה מחלקת הדיבידנד, הכנסה זו תיחשב כהכנסה עתירת יגיעה אישית. כלל זה נועד בשל השליטה של בעל השליטה בסיווג ההכנסה שיקבל מהחברה מחלקת הדיבידנד, וכדי למנוע מצב שבו מקבל השירות יבחר להעביר תשלום בגין השירותים באמצעות חלוקת דיבידנד לחברת המעטים כדי למנוע מחברת המעטים כניסה לתחולת סעיף 62 לפקודה.

מוצע להגדיר "חברת מעטים", שהסעיף יחול רק על חברות מסוג זה, וזאת בדומה למצב הקיים לפי סעיף 62 הקיים לפקודה. מוצע להחריג כמה סוגי חברות מעטים מההגדרה כך שהסעיף לא יחול לגבי ההכנסות שלהן. מוצע להחריג חברה שהיא חברת משלח יד זרה או חברה נשלטת זרה, מכיוון שהכנסות של חברות כאמור כבר מיוחסות לבעלי המניות. נוסף על כך, ובשל העובדה שיתכן שסעיף קטן (א) החדש יחול גם על חברות מועדפות שזכאיות להטבות לפי החוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959 (להלן – חוק לעידוד השקעות הון), מוצע להחריג חברות

מוצע להגדיר "הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית"; הכנסה זו כוללת למעשה הכנסות שניתן לסווגן רק כהכנסה מעסק או משלח יד, בשונה מהכנסה שניתן לסווגן כהכנסה מריבית, דיבידנד, רווח הון וכדומה. לפי ההגדרה המוצעת, הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית היא הגדרה שיווית שכוללת את כלל הכנסות החברה שאינן "הכנסה אחרת" שאף אותה מוצע להגדיר, כפי שיוסבר להלן. בהתאם, מוצע להגדיר "הכנסה חייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית" כחלק מהכנסה החייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית. מכיוון שלפי סעיף 126(ב) לפקודה דיבידנד בין-חברתי לא נכלל בחישוב ההכנסה החייבת, מוצע להבהיר שסכום דיבידנד שנחשב כהכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית, ייכלל במסגרת הכנסה חייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית, וסכום זה ייוחס גם הוא לבעל השליטה בהתאם להוראות הסעיף.

לפי המוצע, "הכנסה אחרת" היא כל אחת מההכנסות המפורטות בהגדרה, אשר כוללות סוגי הכנסות שיש בהן מרכיב הוני משמעותי כהכנסה מריבית, הפרשי הצמדה או דמי ניכיון, הכנסה מדמי שכירות או תמורה ממכירת נכס הוני או זכות במקרקעין. יובהר כי מכירת מלאי עסקי אינה נחשבת תמורה ממכירת נכס, ועל כן מכירת מלאי עסקי לא תוכל להיחשב כהכנסה אחרת (אלא אם כן מדובר במכירה של מלאי של נכסים פיננסיים אשר תיחשב תמיד כהכנסה אחרת). במסגרת הסעיף מובהר כי הסיווג של הכנסה כהכנסה אחרת אינו מקביל לסיווג ההכנסה כהכנסה שאינה מעסק או משלח יד. כך גם הכנסה אשר נחשבת כהכנסה מעסק לפי דיני המס בישראל, תוכל להיכלל כהכנסה אחרת אם היא מפורטת בסעיף. כך לדוגמה, הכנסה מהשכרת בניין משרדים על ידי חברה העוסקת בהשכרת משרדים לא תיכלל כהכנסה עתירת יגיעה אישית אף על פי שהיא הכנסה מעסק, ועל כן לא תיוחס לבעל המניות לפי הוראות הסעיף. לעומת זאת, הכנסה זו גם לא תיכלל בחישוב שיעור הרווחיות, ועל

(ד) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

”1ג) כללה הכנסתה של חברת מעטים הכנסה שנובעת מפעילות של יחיד שהוא בעל שליטה בה או הכנסה שהיא הכנסה עתירת יגיעה אישית (בסעיף זה – הכנסה מיוחדת), רק ההוצאות שבהן עמדה חברת המעטים לשם השגת ההכנסה המיוחדת יותרו לניכוי לפי סעיף 17 כנגד הכנסה זו; לא ניתן לקבוע את ההוצאות כאמור, ינוכה כנגד ההכנסה המיוחדת חלק יחסי מן ההוצאות שבהן עמדה חברת המעטים בייצור כלל הכנסתה, כיחס ההכנסה המיוחדת לכלל הכנסתה.

2ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות למניעת מיסוי נוסף של הכנסות שמוסו לפי סעיף זה.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)(ד)

לשם יצירת ודאות בדבר אופן ייחוס ההוצאות של חברת המעטים בחישוב ההכנסה החייבת, מוצע לקבוע שלעניין חישוב ההכנסה החייבת שתייחס לבעל המניות, יחול הסדר כמפורט בסעיף 1ג) המוצע לסעיף 62 לפקודה, המבוסס על הסדר הקבוע בסעיף 18ג) לפקודה. בסעיף האמור, נקבע מנגנון לייחוס הוצאות בין סוגי הכנסה שונים, לצורך חישוב חלק ההכנסה החייבת מכל אחד מסוגי הכנסה. גם לגבי סעיף 62 לפקודה יש צורך להפריד בין סוגים שונים של הכנסה לצורך קביעת ההכנסה החייבת מכל אחד מהסוגים – לעניין סעיף קטן (א)1) ו-2), בין הכנסה הנובעת מפעילות של בעל המניות לבין הכנסה אחרת, ולעניין סעיף קטן (א)1) המוצע – בין הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית לבין הכנסה אחרת. בהתאם, מוצע לקבוע כי אם כללה הכנסתה של חברת מעטים הכנסה שנובעת מפעילות של יחיד שהוא בעל שליטה בה או הכנסה שהיא הכנסה עתירת יגיעה אישית, רק ההוצאות שבהן עמדה חברת המעטים לשם השגת אותה הכנסה יותרו לניכוי לפי סעיף 17 לפקודה כנגד הכנסה זו; עוד מוצע לקבוע כי אם לא ניתן לקבוע את ההוצאות כאמור, ינוכה כנגד ההכנסה האמורה חלק יחסי מן ההוצאות שבהן עמדה חברת המעטים בייצור כלל הכנסתה.

בסעיף קטן 2ג) המוצע לסעיף 62 לפקודה, מוצע להסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע הוראות למניעת מיסוי נוסף של הכנסות שמוסו לפי סעיף 62. סמכות זו נדרשת מכיוון שכלל שמתקיימות הוראות סעיף 62 לפקודה וחלק מהכנסתה של חברת המעטים מיוחסת לבעל שליטה בה, יותרו רווחים בתוך חברת המעטים אשר מבחינה מיסויית כבר שויכו לבעל השליטה. על כן, מיסוי דיבידנד שחולק מאותן הכנסות לבעל השליטה לפי ההוראות הכלליות שבפקודה, יהווה מיסוי ביתר, בעייתיות דומה עלולה להתרחש כאשר בעל השליטה מוכר את חלקו בחברת המעטים, משום שהתמורה שיקבל תגלם גם תמורה בעד רווחי החברה שכבר שויכו אל בעל השליטה מבחינה מיסויית. כדי לקבוע מנגנונים לכך שבמקרים אלה, ובמקרים נוספים העלולים להתרחש, לא יהיה מיסוי נוסף של הכנסות שמוסו לפי הוראות הסעיף, מוצע להסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע הוראות כאמור.

כאמור באופן מפורש מתחולת הסעיף. לחברות כאמור נקבע מסלול מיסוי ייחודי שנועד לעודד את פעילותן, וייחוס ההכנסה שלהן לבעלי השליטה עלול לפגוע בתכלית מסלול המיסוי שבחוק לעידוד השקעות הון.

ההגדרות ”מקדם” ו”שיעור רווחיות” נועדו לצורך הבהרת אופן החישוב של חלק ההכנסה החייבת עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים אשר ייחוס לבעלי השליטה, ולצורך יצירת המנגנון של התקרה המתקפלת. לפי המוצע, חלק ההכנסה החייבת של חברת המעטים אשר ייחוס לבעלי המניות המהותיים בחברת המעטים יהיה בגובה ההכנסה החייבת של החברה בהפחתת סכום בגובה ההכנסה של החברה מוכפל במקדם הייחוס (33% מוכפל בתוצאה המתקבלת מהפחתת שיעור הרווחיות מ¹).

לפי ההגדרה ”שיעור הרווחיות”, בקביעת שיעור זה יש להתחשב רק בהכנסה עתירת יגיעה אישית. כמו כן, מוצע שלא לאפשר להקטין את שיעור הרווחיות באמצעות תשלומים לחברה שיש לחברת המעטים יחסים מיוחדים עימה, וזאת כפי שעולה גם מההגדרות המוצעות ”תשלומים לחברה קשורה” ו”יחסים מיוחדים”. עם זאת, יתאפשר לחברות להקטין את שיעור הרווחיות שלהן באמצעות תשלום משכורת או ריבית לבעל השליטה היחיד במישרין אשר ישלם מס מלא על הכנסתו, ובכך לא להיכנס למסגרת מנגנון התקרה המתקפלת.

יובהר כי הפעילות שאינה ממוסה לפי סעיף קטן (א)1) המוצע לסעיף 62 לפקודה, יכול שתמוסה לפי החלופות שנועדו לטפל ברווח שאינו מחולק כמפורט להלן.

באשר לתיקון המוצע להגדרה ”נושא משרה” שבסעיף 62א(ד) לפקודה, ההגדרה בנוסחה הנוכחי מחריגה שותף בשותפות שממלא בשותפות תפקיד מקביל לתפקיד של נושא משרה, ועל כן סעיף 62א(א)1) לפקודה לא חל על שותף שממלא תפקיד כאמור באמצעות חברה. בהעדר הצדקה להחרגה כאמור (כפי שהוסבר לעיל בדברי ההסבר לתיקון סעיף 62א(א)4) לפקודה, בפסקת משנה (5) של סעיף 1)2(ב) להצעת החוק), מוצע לתקן את ההגדרה כך שגם שותף המתפקד כבעל משרה בשותפות באמצעות חברה בבעלותו ייחשב כבעל משרה שיחולו לגביו הוראות הסעיף האמור.

(ה) בסעיף קטן (ד) –

(1) אחרי "בסעיף זה –" יבוא:

"אמצעי שליטה" – כהגדרתם בסעיף 88;

"בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 75ב(א)(3);

"הכנסה אחרת" – כל אחת מהכנסות אלה, לרבות הכנסה כאמור שנחשבת כהכנסה מעסק;

(1) הכנסה מריבית, מהפרשי הצמדה או מדמי ניכיון;

(2) הכנסה מדיבידנד, לרבות דיבידנד המשתלם מתוך רווחי הון של חברה; לעניין זה לא יובא בחשבון דיבידנד שחולק לחברת מעטים שבעל השליטה בה נותן שירות, במישרין או בעקיפין, לחברה מחלקת הדיבידנד, אלא אם כן הדיבידנד שולם מתוך הכנסה שנחשבה כהכנסתו של בעל השליטה לפי סעיף זה;

(3) הכנסה מדמי שכירות;

(4) תמורה ממכירת נכס, כמשמעותה בסעיף 88;

(5) הכנסה ממכירת נייר ערך כהגדרתו בסעיף 88 המהווה מלאי עסקי;

(6) תמורה ממכירת זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין;

(7) הכנסה אחרת מסוג שקבע שר האוצר לעניין זה, בצו, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

"הכנסה חייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית" – חלק ההכנסה החייבת הנובע מהכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית, בתוספת סכום דיבידנד שהתקבל ולא הובא בחשבון כהכנסה אחרת כאמור בפסקה (2) סיפה להגדרה "הכנסה אחרת" שבסעיף קטן זה;

"הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" – הכנסה שאינה הכנסה אחרת;

"חברת מעטים" – כמשמעותה בסעיף 76, ובלבד שבשנת המס היא אינה אחת מאלה: חברת משלח יד זרה כהגדרתה בסעיף 75ב(א), חברה נשלטת זרה כהגדרתה בסעיף 75ב(א)(1) או חברה מועדפת כהגדרתה בסעיף 51 לחוק לעידוד השקעות הון;

"יחסים מיוחדים" – כהגדרתם בסעיף 85א(ב);

"מקדם" – 33% מוכפל בתוצאה המתקבלת מהפחתת שיעור הרווחיות מ-1;

(2) בהגדרה "נושא משרה", בפסקה (3), הסיפה החל במילים "ובלבד שלא" – תימחק;

(3) אחרי ההגדרה "צד קשור" יבוא:

"שיעור רווחיות" – השיעור המתקבל מחלוקת שני אלה:

- (1) ההכנסה החייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים, בתוספת תשלומים לחברה קשורה;
- (2) בהכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית של חברת המעטים;

"תשלומים לחברה קשורה" – תשלומים המותרים בניכוי בחישוב הכנסה חייבת מפעילות עתירת יגיעה אישית, אשר שולמו לחברה שיש לחברה המשלמת יחסים מיוחדים עימה:"

- (3) לפני סעיף 76, מתחת לכותרת "פרק חמישי: רווחי חברת מעטים שלא חולקו" יבוא:

"סימן א': תחולה";

- (4) אחרי סעיף 76 יבוא:

"סימן ב': רווחים לא מחולקים שרואים אותם כמחולקים";

- (5) בסעיף 77 –

ד ב ר י ה ס ב ר

יצוין שלפי המוצע, גם על הרווחים שהם מעבר למגן המס ושאינם משמשים לפעילות חברת המעטים, יחול שיעור מס מאוד נמוך. כך, ובדומה למסים פיגוביאניים, עלות זו תהיה גבוהה מספיק כדי להפוך את השימוש בחברות החוקה לצורך תכנון מס ללא כדאי, אך נמוכה מספיק כדי לאפשר לחברות שיש להן רצון מיוחד שלא לחלק את הרווחים, לשמור אותם בתוך החברה.

לצורך יצירת הסדר שלם, מוצע גם להשאיר את ההסדר הקיים בסעיף 77 לפקודה, באופן שיאפשר שימוש בכלי משמעותי יותר לטיפול במקרים הקיצוניים ביותר, וכן יאפשר טיפול מתאים במקרים של חברות עסקיות אשר לצד הפעילות העסקית הלגיטימית שלהן משמשות גם כמעין מקלט מס לצורך החזקת רווחים והשקעתם כך שלא יחול עליהם המודל הנורמטיבי החדש. לצורך כך מוצעים גם כמה תיקונים לשם ייעול המנגנון הפרטני שמצוי בסעיף האמור.

לפסקאות (3) ו-(4)

בשל ההצעה להוסיף בפרק החמישי לחלק ד' לפקודה – שעניינו "רווחי חברת מעטים שלא חולקו" – הסדר חדש שעוסק בתוספת למס על רווחי חברת מעטים שלא חולקו, וזאת כפי שיפורט בהמשך בדברי ההסבר לפסקה (6), מוצע לחלק את הפרק החמישי האמור לסימנים, כך שעניינו של סימן א' הוא "תחולה" ועניינו של סימן ב' הוא "רווחים לא מחולקים שרואים אותם כמחולקים".

לפסקה (5)

מוצע לתקן ולפשט את סעיף 77 לפקודה, העוסק במיסוי רווחים לא מחולקים לפי הוראת מנהל רשות המסים, באופן שיקל על המנהל לקיים הליך פרטני מול חברות מעטים עם יתרת עודפים גבוהה ושיאפשר התמודדות עם רווחים לא מחולקים בחברות מעטים במקרים שבהם אין בצבירה של

לפסקאות (3) עד (7)

כללי

בפסקאות אלה מוצעים תיקונים המבקשים להקשות על יצירת חברות ארנק מסוג חברות החוקה לצורך תכנון מס. כיום, הסעיף העיקרי המתייחס באופן מיוחד לבעיות שמתעוררות בשל קיומן של חברות החוקה כפי שפורטו לעיל בחלק הכללי של דברי ההסבר, הוא סעיף 77 לפקודה, אשר תוקן באופן נרחב במסגרת תיקון 2017. סעיף 77 לפקודה כנוסחו היום מסמיך את מנהל רשות המסים, לאחר שהתייעץ עם ועדה ציבורית, להורות שימוסו חלק מהרווחים הלא-מחולקים של חברת מעטים כאילו שהם חולקו, ובלבד שאלה לא חולקו לאחר חמש שנים ממועד צבירתם. הסעיף קובע, בין השאר, כי ניתן לתת הוראה כאמור רק אם תוצאת אי-החלוקה מביאה להימנעות או הפחתת מס, וכי יש בידי חברת המעטים לחלק את רווחיה או חלק מהם בלי להזיק לקיומו ולפיתוחו של עסקה.

מניסיון שנצבר בהפעלת הסעיף, עולה כי הדרישות המצויות בסעיף, ובעיקר הצורך בבחינה פרטנית של מצבה העסקי של כל חברת מעטים לצורך הפעלת הסעיף, מקשות על יישומו באופן יעיל, גם במקרים מובהקים. על כן, מוצע לקבוע מודל נורמטיבי שיתמרץ חלוקה של רווחים שאינם משמשים במישרין את הפעילות של חברת מעטים, כך שהחברה תישא במס נורמטיבי של 2% בשל שיעור מהרווחים הלא מחולקים המושקעים בהשקעות פסיביות, מעבר לגובה מגן מס שיינתן לחברות עם פעילות עסקית ריאלי. המנגנון המוצע מייצר איזון בין הצורך למנוע את השימוש בחברות החוקה כחברות ארנק לבין הרצון שלא לפגוע בחברות המנהלות פעילויות ריאליות ומבצעות השקעות כדי להגדיל ולהרחיב את עסקיהן.

- (1) במקום "לקיומו ולפיתוחו של עסקה, וכי תוצאת אי-החלוקה היא הימנעות ממס או הפחתת מס – יבוא" לקיומו ולפיתוחו של עסקה –";
- (2) אחרי "לעניין זה – יבוא":

"עסקה" – למעט עסק שלדעת המנהל הוא טפל לעסקה העיקרי של החברה, ולגבי חברת מעטים שיש לה גם עסק שמופקת ממנו הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית וגם עסק שמופקת ממנו הכנסה אחרת – יראו את העסק שמופקת ממנו ההכנסה האחרת כעסק שהוא טפל לעסקה העיקרי של החברה; לעניין זה, "הכנסה מפעילות עתירת יגיעה אישית" ו"הכנסה אחרת" – כהגדרתן בסעיף 62א(ד);

ד ב ר י ה ס ב ר

ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יהיה רשאי לקבוע תנאים ונסיבות שבהתקיימם יראו רווחים שנצברו בחברת מעטים ככאלה שדרושים באופן סביר לצורך ניהול עסק מהסוג המנוהל בחברה או ככאלה שהם מעבר לדרוש באופן סביר כאמור. ההסדר המוצע לעניין זה דומה לכלל הקיים בחקיקה האמריקאית, שם יש היפוך של נטל הראייה בצבירת רווחים שאינה סבירה, והתנאים לבחינת סבירות צבירת הרווחים קבועים בתקנות.

יובהר כי התיקונים שלעיל הם למעשה חלק מההליך שבו מנהל רשות המסים בוחן אם יש בידי החברה לחלק את רווחיה או חלק מהם בלי להזיק לקיומו ולפיתוחו של עסקה, בהתאם לסעיף 77(א) לפקודה, ובלי לגרוע משאר ההוראות בסעיף זה. התיקונים המוצעים יקלו את הליך הבחינה ויגדילו את הוודאות לגבי החלת סעיף זה באמצעות יצירת כללים ברורים יותר אשר יכוונו את שיקול דעת המנהל. אין בתיקונים אלה כדי לפגוע בשאר התנאים הקבועים בסעיף 77(א) לפקודה; ההוראות החדשות המוצעות אינן משנות את התנאים המהותיים הקבועים בו, כגון גובה הרווחים הלא מחולקים שיחול לגביהם הסעיף או שיעור החלוקה המקנה הגנה מהחלת הסעיף. כמו כן, ההוראה אינה משנה את ההוראות הפרוצדורליות הקבועות בסעיף, לרבות זכות הטיועון לחברה או הצורך להתייעץ עם ועדה ציבורית בטרם מתן הוראה למיסוי חלק מהרווחים הצבורים של החברה כאילו חולקו.

זאת ועוד, מוצע לתקן את ההגדרה "רווחים נצברים" שבסעיף 77(א) לפקודה, וזאת בקשר לאופן החישוב של הרווחים הנצברים כאשר חברת מעטים מחזיקה בתאגיד שקוף – קרי בחבר בני אדם שרווחיו והפסדיו מיוחסים לבעלי הזכויות בו. אם חברה מחזיקה בתאגיד שקוף, הכנסות התאגיד השקוף שהיא מחזיקה בו מיוחסות אליה לצורכי מס. עם זאת, במקרים רבים, הרווחים החשבונאיים של התאגיד השקוף לא ייוחסו לחברה שהיא בעלת הזכויות בתאגיד השקוף מכיוון שמבחינה תאגידית מדובר בישות נפרדת. בשל האמור, כאשר חברה מחזיקה בתאגיד שקוף, אף על פי שמבחינה מיסויית רואים אותה כאילו הרוויחה רווחים רבים, מבחינה חשבונאית ייתכן שלא

הרווחים כאמור צורך עסקי. ראשית, לנוכח טענות שעולות בהליכים, מוצע להבהיר שאין בסעיף דרישה להוכחת כוונה אקטיבית לתכנון מס, אלא מספיק שמתקיימים הקריטריונים האובייקטיביים כדי לאפשר למנהל רשות המסים להורות על מיסוי הרווחים כאמור בסעיף.

נוסף על כך, ולצורך השלמת המודל הנורמטיבי שמוצע לקבוע בהצעה זו, מוצע לקבוע הוראה מיוחדת לחברות עסקיות אשר לצד פעילותן העסקית הריאלית משמשות כחברות החזקה. כפי שיפורט להלן, מוצע לתת לחברות עם פעילות ריאלית מגן מס גבוה מאוד כדי לוודא שההסדר החדש המוצע לא יחול על חברות המשתמשות ברווחים שלהן לצרכים עסקיים לגיטימיים. עם זאת, החיסרון בכך שמגן המס המוצע גבוה מאוד, הוא שצפוי שיהיו חברות שיקבלו מגן על רווחים אשר באופן מובהק אינם משמשים את עסקה העיקרי של החברה. במקרים של אגירת רווחים בחברות עסקיות, יהיה צורך להמשיך ולהשתמש במנגנון הפרטני המצוי בסעיף 77 לפקודה, ככלי עיקרי למניעת אי-חלוקה של רווחים ממניעים מיסויים. עם זאת, יכולה לעלות טענה כאילו השקעת הרווחים בנכסים שאינם חלק מהפעילות הריאלית העיקרית של העסק, היא גם פעילות עסקית, וכי חלוקה של רווחים אלה תפגע ב"עסק" האחר, ולכן אין למסות אותם לפי הוראות הסעיף. על כן מוצע, בהמשך לרציונל העומד בבסיס המודל הנורמטיבי, להבהיר ש"עסק" של השקעות אינו אמור להיות מוגן לפי הוראות הסעיף, ובייחוד כאשר מדובר בעסק שמופקת ממנו הכנסות מהסוג שמאפיין תשואה על נכסי השקעה. לצורך כך מוצע להפנות ל"הכנסה אחרת" המופיעה בהגדרות אשר מוצע לקבוע אותן בסעיף 62א(א1) החדש לפקודה, ומפורט לגביהן בדברי ההסבר לסעיף האמור.

כמו כן, מוצע לקבוע חוקה שיש בידי חברת מעטים לחלק רווחים בלי להזיק לקיומו ולפיתוחו של עסקה אם הרווחים שנצברו הם מעבר לדרוש באופן סביר לניהול עסק מסוגו של העסק המנוהל על ידי חברת המעטים, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של מנהל רשות המסים. כך, נטל ההוכחה יהיה על הנישום להוכיח שהוא נדרש לצבירת הרווחים באופן מיוחד. לעניין זה, מוצע לקבוע

3) בהגדרה "רווחים נצברים", בסופה יבוא "ואולם לעניין חברה שיש לה זכויות בתאגיד שקוף – ובלבד שסכום הרווחים לא יעלה על סכום הרווחים כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות בתוספת רווחים שהונו ובתוספת רווחי התאגיד השקוף אם לא נכללו במסגרת סכום הרווחים כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות; לעניין זה –

"רווחי התאגיד השקוף" – סכום השווה לחלק הרווחים של תאגיד שקוף שיוחסו לחברה, שהצטברו בתאגיד השקוף ולא חולקו עד תום שנת המס, בניכוי המס החל עליהם;

"תאגיד שקוף" – חבר בני אדם שיש לחברת המעטים זכויות בו בתום שנת המס ושרווחיו והפסדיו מיוחסים לבעלי הזכויות בו";

(ב) בסופו יבוא:

"(ד) חוקה היא שיש בידי חברת מעטים לחלק רווחים בלי להזיק לקיומו ולפיתוחו של עסקה כאמור בסעיף קטן (א) אם הרווחים שנצברו הם מעבר לדרוש באופן סביר לצורך ניהול עסק מהסוג המנוהל בחברת המעטים, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של המנהל.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע, לעניין סעיף קטן (ד), תנאים ונסיבות שבהתקיימם יראו רווחים שנצברו בחברת מעטים ככאלה שדרושים באופן סביר לצורך ניהול עסק מהסוג המנוהל בחברה או ככאלה שהם מעבר לדרוש באופן סביר כאמור";

(6) אחרי סעיף 81 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לעיל, קביעת המס החדש מבקשת להתמודד עם שורש הבעיה באמצעות יצירת עלות (נמוכה יחסית) לאי-חלוקת הדיבידנד כאשר לא נעשה ברווחים שימוש בשנת המס לפעילות הריאלית של החברה.

לפי העקרונות של מס הכנסה, אמור להיות משולם מס בשיעור השולי הגבוה במועד הפקת ההכנסה, כאשר יש אירוע של מימוש. עם זאת, כמוסבר לעיל, לפי מודל המיסוי הדרו-שילבי המדינה מוותרת על חלק גדול מהמס במועד הפקת ההכנסה, ומאפשרת לחברה להשקיע את הרווחים אשר היו אמורים להיות משולמים כמס באותו מועד, בפעילות ריאלית אשר תתרום למשק. ויתור זה, מבחינה כלכלית, שווה ערך למתן הלוואה בלא ריבית מהמדינה לחברה, של סכום בגובה המס שהמדינה ויתרה עליו. אם החברה אינה משקיעה בפעילות כאמור, אין הצדקה לדחיית המס ומתן ההטבה לחברה, ועל כן נכון שהחברה תשלם למדינה על ערך הזמן של הכסף.

מוצע כי שיעורו של המס החדש יהיה בגובה של 2% שיוטל על כל הרווחים הצבורים של חברת מעטים שאינם משמשים לפעילות ריאלית מהותית בשנת המס. השיעור המוצע למס החדש נועד לתמרץ את החלוקה, והוא נבחר מכיוון שהוא משקף רציונל זה בקירוב. שיעור של 2% הוא גבוה יותר מהריבית חסרת הסיכון במשק, אך נמוך יותר מהריבית שמציעים הבנקים לעסקים. השיעור האמור צפוי להביא לכך שאם לחברת מעטים קיימת הודמנות

יהיו לה רווחים הראויים לחלוקה בהתאם לסעיף 302(ב) לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן – חוק החברות). חברות יוכלו לנצל עיוות זה ולשמור רווחים גבוהים בתוך תאגידים שקופים, תוך טענה שרווחים אלה אינם רווחים לפי סעיף 302(ב) האמור, ולכן לא ניתן למסות אותם לפי סעיף 77 לפקודה או לפי הסימן החדש אשר מוצע להוסיפו לפקודה כמוסבר להלן דברי ההסבר לפסקה (6). במקביל לא יהיה ניתן למסות את התאגיד השקוף מכיוון שמבחינה מיסויית הוא שקוף ולא מיוחסות לו ההכנסות. על כן מוצע לייצר אחידות ולקבוע שלעניין זה, רווחים שיוחסו לחברה לצורכי מס ייוספו גם לרווחים כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות. יובהר כי אין בסעיף כדי להשפיע על חוק החברות וההוראות שנקבעו בו לעניין חלוקת רווחים. הכלל המוצע, עניינו רק בחישוב סכום הרווחים לצורכי הוראות הפקודה.

לפסקה (6)

כללי

מוצע להוסיף סימן חדש לפרק חמישי בחלק ד' לפקודה שעוסק ברווחי חברת מעטים שלא חולקו. הסימן החדש יקבע תוספת למס על רווחי חברת מעטים שלא חולקו לפי מודל נורמטיבי אשר יחול בכל שנת מס לפי כמות הרווחים הלא מחולקים של חברת המעטים והשימוש שהחברה עושה ברווחים אלה (להלן – המס החדש). כאמור

“סימן ג’: תוספת למס על רווחי חברת מעטים שלא חולקו

“הלוואה” – לרבות השאלה או כל חוב אחר;

“רווחים נצברים” – כהגדרתם בסעיף 77(א);

“רווחים נצברים חייבים” – ההפרש שבין רווחים נצברים לבין הסכום המתקבל מצירוף כל אלה:

(1) סכום הרווחים הנצברים שמקורם בהכנסה של החברה שהיא הכנסה מוטבת כהגדרתה בסעיף 51 לחוק לעידוד השקעות הון, הכנסה של מפעל מועדף כהגדרתו באותו סעיף שהיא מהסוגים המפורטים בפסקאות (1) עד (5) להגדרה “הכנסה מועדפת” שבסעיף האמור או הכנסה טכנולוגית כהגדרתה בסעיף 51כד לחוק האמור;

(2) סכום הרווחים הנצברים שיוחסו להכנסתו של בעל מניות לפי פקודה זו, לרבות לפי סעיפים 62א, 64 או 64א;

(3) סכום הרווחים הנצברים שמקורם בהכנסה של החברה מפעילות של מוסד כספי כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף.

ד ב ר י ה ס ב ר

ממס. להצעה זו יש אפוא פוטנציאל לשפר את הקצאת המקורות במשק ולהגדיל את היעילות המשקית, וזאת מלבד יכולתה להביא להגדלת הכנסות המדינה ממסים.

בהתאם למודל זה, חברה ריאלית שהיקף הרווחים הצבורים שלה אינו משמעותי יחסית להיקף ההוצאות השנתיות שלה, לא תידרש לשלם את המס החדש. לעומת זאת, חברת החזקה (שעיקר הכנסתה מדיבידנדים פטורים מחברות בנות או הכנסות פסיביות מנכסים) המאופיינת בהיקף הוצאות נמוך ובלא הכנסה חייבת משמעותית, תהיה חייבת על מרבית רווחיה הצבורים במס החדש. ככל שחברת מעטים החייבת במס החדש תבחר לחלק יותר מרווחיה או להשקיע את הרווחים בפעילות ריאלית, תפחת בהתאם החבות שלה במס החדש.

לסעיף 81 המוצע

להגדרה “הלוואה” – מוצע לכלול במסגרת ההגדרה “הלוואה” גם השאלה או כל חוב אחר.

להגדרות “רווחים נצברים” ו”רווחים נצברים חייבים” – סעיף 81 המוצע לפקודה קובע את בסיס המס שעליו יחול המס החדש, קרי הרווחים העודפים של חברת המעטים. לצורך חישוב הרווחים העודפים וקביעתם, ראשית נדרש להגדיר את הרווחים של חברת המעטים באופן כללי שיהיו את הבסיס לחישוב הרווחים העודפים. מוצע, בדומה לקבוע בסעיף 77 הקיים לפקודה, שסכום הרווחים של חברת המעטים יהיה כלל רווחי החברה כפי שחושבו לפי דיני המס, אשר נצברו מיום התאגדותה עד תום שנת המס

השקעה ייחודית בעלת שיעור תשואה סבירה היא תשקיע את הרווחים בחברה, אך אם ההשקעה אינה ייחודית לפעילות החברה, או לחלופין התשואה הנחזית מהשארית הכסף בחברה אינה גבוהה, אזי יהיה לה כדאי לחלק את הרווחים כדיבידנד.

יצוין כי כמעט בכל המקרים התשואה שתפיק חברת המעטים בשנת המס מהשקעת הרווחים תהיה גבוהה יותר משיעור המס, ולכן, בפועל, המיסוי אינו צפוי להקטין את הקרן של רווחי החברה שלא חולקו, אלא רק להקטין את הרווח שהחברה מפיקה מהם. למעשה, המס החדש משית עלות פשוטה יחסית על הרווחים הצבורים של חברת מעטים, אשר נמוכה לרוב מעלות מימון אלטרנטיבית העומדת לפני החברה.

בשל השיעור הנמוך של המס החדש הוא אינו צפוי להביא להשפעה מהותית על השיקולים של בעלי המניות של החברה או על החלטותיה העסקיות של החברה, לרבות על החלטות בדבר השארית הכסף בחברה לצורך השקעה עתידית בפעילות הריאלית של החברה. עם זאת, שיעור זה מספיק גבוה כדי להביא לכך שהכסף לא יישאר בתוך החברה בשל שיקולי מס הכנסה בלבד. בשל האמור, היתרון העיקרי של הצעה זו הוא שהיא משפרת את מנגנון המיסוי הדו-שלבי. מחד גיסא, המס החדש מתמרץ חלוקת דיבידנד אם לא קיימות הודמנויות עסקיות ראיות, ומאידך גיסא מאפשר לחברות לשמור על רווחיהן בעלות סבירה לצורך פיתוח עסקי. נוסף על כך מנגנון הגבייה פשוט ומידתי, והוא מצמצם יחסית את היקף תכנוני המס המאפשרים להתחמק

תוספת למס על רווחי חברת מעטים שלא חולקו

381. (א) חברת מעטים תהיה חייבת בתשלום תוספת למס, לכל שנת מס, בשיעור של 2% מסכום הרווחים העודפים של חברת המעטים, כפי שחושבו לפי סעיף 181ג, לאחר שנוכה מהם סכום דיבידנד שחולק בשנת המס (בסימן זה – תוספת למס).
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא תשולם תוספת למס לשנת מס שהתקיים בה אחד מאלה:

- (1) סכום הפסדי חברת המעטים בשנת המס לפי סעיפים 28, 29 או 92, עולה על 20% מסכום הרווחים הנצברים של חברת המעטים בתום שנת המס הקודמת;
- (2) סכום הדיבידנדים שחילקה חברת המעטים לבעלי מניותיה, למעט דיבידנד שלא נכלל בהכנסת מקבל הדיבידנד בשל הוראות סעיף 126(ב), עולה על 60% מסכום הרווחים העודפים של חברת המעטים בתום שנת המס הקודמת.

ד ב ר י ה ס ב ר

כאשר חלק מההכנסות יוחסו לבעל מניות מהותי לפי הוראות סעיף 62א לפקודה.

לסעיף 81 המוצע

סעיף זה נועד לקבוע את חובת תשלום המס החדש. לפי המוצע בסעיף קטן (א), המס ישולם לכל שנת מס. מועד אירוע המס הוא בתום שנת המס, וחברת המעטים תהיה חייבת בתשלום תוספת למס בשיעור של 2% מסכום הרווחים העודפים שלה כפי שחושבו לפי סעיף 81 המוצע. כפי שיוסבר בהמשך, אף על פי שמועד אירוע המס יהיה בתום שנת מס מסוימת, סכום הרווחים הנצברים שעליהם ישולם המס החדש לעניין אותה שנת מס, יחושב לפי גובה הרווחים בתום שנת המס הקודמת, כאשר מרווחים אלה יופחת סכום הרווחים שחברת המעטים השתמשה בהם במהלך שנת המס באופן המצדיק את דחיית המס. נוסף על כך ולנוכח התכלית של עידוד חלוקה, מוצע לקבוע שאם חברת המעטים חילקה דיבידנד במהלך שנת המס, גם סכום זה ינוכה מסכום הרווחים שעליהם יוטל המס החדש.

בסעיף קטן (ב) המוצע, מוצע לקבוע הקלה לחברת מעטים שהיו לה הפסדים גבוהים בשנת המס, שכן יש טעם לכלכלי לחברה כאמור שלא לחלק את הרווחים העודפים שלה באותה שנה כדי לוודא שיש לה כרית ביטחון מספיקה לטובת המשך פעילותה. כמו כן, מוצע לקבוע שחברת מעטים שמחלקת את הרוב הגדול (60%) של רווחיה שאינם משמשים לצורך עסקי בשנת המס, לא תשלם את המס החדש על הרווחים הנותרים, ובלבד ששולם מס הכנסה בחלוקת אותם רווחים.

הנבחנת, בניכוי המס החל עליה ובניכוי דיבידנד שהיא חילקה עד תום שנת המס. עם זאת, מכיוון שהמס החדש נועד לחול רק על רווחים אשר ניתן לחלקם, מוצע לקבוע שסכום הרווחים לא יעלה על סכום הרווחים החשבונאיים שניתן לחלקם ובתוספת רווחים שיוחסו לחברה מתאגיד שקוף בהתאם לתיקון המוצע להגדרה "רווחים נצברים" שבסעיף 77(א) לפקודה כפי שהוסבר לעיל בדברי ההסבר לפסקה (5).

נוסף על כך, וכדי שלא לפגוע בפעילות התעשייתית בתחרות בישראל, מוצע שלא לכלול בבסיס המס לעניין המס החדש את הרווחים הלא מחולקים שמקורם בהכנסה של החברה שהיא הכנסה של מפעל תעשייתי שחלו עליה הטבות לפי חוק לעידוד השקעות הון, או של מפעל מוטב הזכאי להטבות לפי החוק האמור. כמו כן, מוצע שבבסיס המס לעניין המס החדש לא ייכללו רווחים של מוסד כספי, משום שהרציונל למס החדש אינו חל לגביו ומגן המס שנקבע אינו רלוונטי לגבי סוג פעילותו. יובהר כי החרגה זו היא רק כאשר ההכנסות המוחרגות – הכנסות שזכאיות להטבות לפי חוק לעידוד השקעות הון או הכנסות של מוסד כספי – הופקו על ידי פעילות של החברה עצמה. כך לדוגמה, אם חברת מעטים מחזיקה בחברה אחרת שיש בה מוסד כספי, ההחרגה לא תחול לגבי דיבידנד שחולק לחברת המעטים, אלא רק לגבי הכנסות של החברה האחרת.

זאת ועוד, מכיוון שאין תועלת בתכנון מס באמצעות חברות החזקה לגבי רווחים שיוחסו כבר ליחיד ומוסו בהתאם, מוצע להבהיר שהמס החדש לא יחול לגבי סכומי רווחים נצברים שיוחסו להכנסתו החייבת של בעל מניות. ייחוס כאמור יכול להתרחש, לדוגמה, כאשר החברה היא חברה שקופה (כמו חברת בית או חברה משפחתית) או

181. (א) סכום הרווחים העודפים של חברת מעטים יחושב, לעניין סימן זה, לגבי כל שנת מס, בתום אותה שנה, כהפרש שבין סכום הרווחים הנצברים החייבים בתום שנת המס הקודמת לבין הסכום הגבוה מבין אלה:

(1) 500 אלף שקלים חדשים; הייתה חברת המעטים חלק מקבוצה, הסכום האמור יחולק במספר חברות המעטים שבקבוצה; לעניין זה, "קבוצה" – כהגדרתה בסעיף 103 לכחוק לעידוד השקעות הון;

(2) סכום ההוצאות של חברת המעטים בשנת המס, או סכום שהוא ממוצע ההוצאות השנתיות של החברה בשנת המס ובשנתיים שקדמו לשנת המס, לפי הגבוה שבהם; ואולם, הוקמה החברה בשנה שקדמה לשנת המס, יובאו בחשבון, לעניין חישוב הסכום שהוא ממוצע ההוצאות השנתיות של החברה, ההוצאות השנתיות של החברה בשנת המס ובשנה שקדמה לשנת המס;

(3) עלות נכסי החברה בהפחתת עלות נכסים מיוחדים, הון עצמי ויתרת הלוואה מצד קשור כהגדרתו בסעיף 103, ובתוספת עלות חבר בני אדם מוחזק, והכול בתום שנת המס; לעניין זה –

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 181 המוצע

בהתאם לסעיף זה, המס החדש יוטל על סכום הרווחים העודפים של חברת המעטים. סכום זה משקף את הרווחים שאינם משמשים את החברה במישרין לפעילותה הריאלית באותה שנת מס. מגן המס נועד להבטיח שהמס לא יחול על חברות עסקיות עם פעילות עסקית ריאלית, אלא אם כן החברות צברו עודפים בסכומים גבוהים מאוד שלא חולקו כדיבידנדים לבעלי המניות (מבחינת הנתונים הקיימים ברשות המסים, אין זו הדרך שבה חברות עסקיות בעלות עסקים ריאליים פועלות).

לפי המוצע, סכום הרווחים העודפים יהיה סכום הרווחים הנצברים החייבים של חברת המעטים, בהפחתת הסכום הגבוה מבין המפורטים להלן (להלן – מגן המס). קביעת מגן המס תיעשה בהתאם למצבה של חברת המעטים בסוף שנת המס, כך שתניתן לחברה תקופה של 12 חודשים לפחות להשתמש ברווחים לצורכי פעילויות המקנות את מגן המס. סכום מגן המס יהיה הגבוה מבין אלה:

א. מוצע לקבוע מגן מס בגובה 500 אלף שקלים חדשים, וזאת ככלל דה-מינימיס, וכדי להימנע מהטלת המס החדש על חברות עם רווחים נצברים נמוכים. בדומה למקומות אחרים בעולם, וכדי למנוע תמריץ ליצירת מספר רב של חברות לצורך ניצול סכום זה, מוצע לקבוע שאם חברת המעטים היא חלק מקבוצת חברות, הסכום האמור יחולק בין כל חברות המעטים בקבוצה באופן שווה;

ב. סכום ההוצאות המותרות בניכוי הפקת הכנסת חברת המעטים מעסק בשנת המס, או סכום שהוא ממוצע ההוצאות המותרות בניכוי כאמור בשנת המס ובשנתיים שקדמו לה, לפי הגבוה שבהם, יהווה גם הוא חלופה לעניין מגן מס. יובהר שלגבי חברות חדשות, בבחינת ממוצע ההוצאות לא יובאו בחשבון שנות מס אשר בהן החברה לא פעלה.

סכום ההוצאות המותרות בניכוי משקף את הסכום שחברת המעטים נדרשת לו לצורך ביצוע פעילותה בשנת מס מלאה. כלומר בשל מגן מס זה, חברת המעטים תוכל לצבור רווחים שלא יהויבו במס החדש בסכום שיאפשר לה לממן את כל פעילותה בשנת המס העוקבת, אפילו אם שנה זו תהיה שנה בלא הכנסות כלל. מצב שבו החברה אינה מפיקה הכנסות במשך שנת מס מלאה, הוא מאוד חריג, ומדובר על מרווח ביטחון שנלקח לצורך מניעת פגיעה בפעילות הריאלית של חברות.

יצוין כי לפי נתוני רשות המסים, שיעור הרווחיות הממוצע של חברות במשק עם פעילות ריאלית עומד על כ-8.5% על כן, בפועל, מגן מס זה יאפשר לחברת מעטים ממוצעת לאגור את כל רווחיה השוטפים לתקופה של 10 שנים בלא שתידרש לשלם את המס החדש בכלל (זאת בהנחה שמרנית של העדר צמיחה). רק לאחר תקופה זו, החברה תידרש לשלם את המס החדש על הרווחים העודפים מעבר למגן המס שניתן. כמובן, אם חברת המעטים מחלקת חלק מרווחיה או מגדילה את פעילותה העסקית, גם לאחר תקופה זו היא לא תידרש לשלם את המס החדש כלל.

”הון עצמי” – הון מניות או פרמיה כהגדרתה בחוק החברות;

”זכות במקרקעין” – למעט מלאי עסקי;

”חבר בני אדם מוחזק” – חבר בני אדם שחברת המעטים מחזיקה בו, במישרין או בעקיפין, בשיעור של 10% לפחות בכל אחד מאמצעי השליטה בו, למעט חבר בני אדם שעיקר שוויו, במישרין או בעקיפין, מקורו בנכסים מיוחדים;

”מלאי עסקי” – כמשמעותו בסעיף 85;

”נכסי החברה” – מזומן, שווי מזומן, כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכול בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל;

”נכסים מיוחדים” – כל אחד מאלה:

- (1) נייר ערך כהגדרתו בסעיף 88, לרבות נייר ערך שהוא מלאי עסקי, או נכס פיננסי כאמור בפסקאות (1) עד (7) להגדרה ”נכס פיננסי” שבסעיף 11א לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע”ו–2016,² לרבות נכס פיננסי כאמור שהוא מלאי עסקי;
- (2) נכס בלתי מוחשי שעיקר ההכנסה הנובעת ממנו היא הכנסה מתמלוגים;
- (3) זכות במקרקעין, למעט זכות במקרקעין לשימוש עצמי לפי כללי חשבונאות מקובלים;
- (4) מילווה, הלוואה, פיקדון, מזומן או שווי מזומן;

ד ב ר י ה ס ב ר

חברות לפעול לפי מבני אחזקות שיעילים מבחינת לצורכיהן העסקיים, מוצע שלא להפחית את מגן המס בשל השקעות בחברות עסקיות מוחזקות אף על פי שמניות של חברה הן נכס השקעה קלטי. כלומר, מגן המס יהיה בגובה עלות הנכסים המשמשים את החברה לצורך פעילותה העסקית, לרבות באמצעות חברות בנות.

גם חלופה זו, המתייחסת לנכסי החברה, תחושב לפי היתרה בתום שנת המס, וזאת כדי להתחשב בהשקעות שבוצעו במהלך השנה אשר יכולות להגדיל את מגן המס ובפחת אשר נלקח בחשבון כהוצאה במהלך השנה.

לפי המוצע, ההגדרה ”נכסים מיוחדים” (אשר מפחיתים את מגן המס) כוללת – ניירות ערך כהגדרתם בסעיף 88 לפקודה, נכס פיננסי כהגדרתו בסעיף 11א לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע”ו–2016, מזומן ושווי מזומן, מילווה או הלוואה או פיקדון. כמו כן, מוצע כי יתרת עלות נכס בלתי

לעניין זה, מוצע בסעיף קטן (ב) של סעיף 81 המוצע לפקודה, להקנות לשר האוצר סמכות לקבוע בתקנות את דרך החישוב של ההוצאות של חברת מעטים, וכן כי הוצאות מסוימות לא ייחשבו כהוצאות החברה, וזאת לצורך וידוא שהוצאות שהוציאה החברה לצורכי השקעה, ולא לפעילות העסקית הריאלית של החברה, לא יגדילו את מגן המס;

ג. החלופה השלישית לקבלת מגן המס נועדה לאפשר לחברות מעטים שימוש ברווחים לטובת השקעות עסקיות ארוכות טווח, והיא מבוססת על יתרת עלות ההשקעה של חברת המעטים בנכסי העסקיים. לפי המוצע, מגן המס יהיה בגובה יתרת עלות נכסי החברה כפי שמחושבים לצורכי מס, ולרבות מזומנים, כאשר מסכום זה יופחתו הון עצמי, שטרי הון מצד קשור ועלות נכסים שמשמשים לרוב כנכסי השקעה (רוב הנכסים האלה מוגדרים בחוק המוצע כ”נכסים מיוחדים”). נוסף על כך, כדי לאפשר לקבוצות

² ס”ח התשע”ו, עמ’ 1098.

(5) נכס אחר להשקעה שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

“עלות” – עלות מלאי עסקי, יתרת המחיר המקורי כהגדרתה בסעיף 88, או יתרת שווי הרכישה כהגדרתה בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין בתוספת הפחת, לפי העניין.

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות את דרך החישוב של ההוצאות של חברת מעטים לעניין סעיף קטן (א)(2), ואת סוגי ההוצאות שלא ייכללו במסגרת סכום ההוצאות כאמור.

תוספת למס אינה מותרת בניכוי 781. סכומים ששולמו, או שיש לשלמם, כתוספת למס לפי סימן זה, לא יותרו בניכוי בבירור הכנסתה החייבת של חברת מעטים.

דיווח על תוספת למס 781. (א) חברת מעטים תדווח במסגרת הדוח שהיא חייבת בו לפי סעיף 131, על סכום התוספת למס שהיא חייבת בו לפי סימן זה, או אם אינה חייבת בתשלום תוספת למס לפי סימן זה, וכן תפרט את החישוב שעליו בוסס הדיווח האמור.

(ב) חברת מעטים שלא דיווחה כאמור בסעיף קטן (א), יראו אותה כאילו לא הגישה את הדוח לפי סעיף 131.

דין התוספת למס 181. (א) דין התוספת למס כדין מס חברות, לכל דבר ועניין, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת, ובלבד שלעניין חישוב המס לפי הפקודה, לא יראו את התוספת למס כחלק ממס חברות.

ד ב ר י ה ס ב ר

הדיבידנד במועד חלוקת הדיבידנד בפועל; עם זאת, יובהר כי תשלום המס החדש יפחית את יתרת הרווחים הלא מחולקים החייבים במס החדש בשנת המס העוקבת. יצוין כי העובדה שהמס החדש לא יהיה מותר בניכוי נלקחה בחשבון בחישוב שיעור המס החדש. למעשה, קביעה כי המס החדש יהיה מותר בניכוי תחייב את הגדלת שיעור המס החדש בהתאם, ותגיע לתוצאה דומה מבחינה כלכלית אך תהווה נטל בירוקרטי על החברות ועל רשות המסים.

לסעיפים 181 ו-181 המוצעים

המס החדש הוא תוספת למס חברות הנגבית בהתאם להוראות הפקודה וכחלק אינטגרלי ממערכת מס ההכנסה. בשים לב לקשר שבין המס החדש למס חברות, מוצע לקבוע כי הוראות החלות לפי הפקודה על תשלום מס חברות וגבייתו – ובכלל זה הוראות לעניין דיווח, מועדי תשלום המס, ריבית והפרשי הצמדה, החזר מס ששולם ביתר, עונשין וסמכויות גבייה של רשות המסים – יחולו, בשינויים המחויבים, על המס החדש.

עם זאת, לעניין חישוב המס, מוצע להבהיר כי המס החדש אינו חלק ממס ההכנסה, ובאופן ספציפי יותר, אינו חלק ממס חברות. בהתאם לכך, ההוראות הנוגעות לחישוב המס לפי הפקודה, ובכלל זה לפי חלקים ב' עד ז' לפקודה, לרבות לעניין ניכויים, זיכויים, פטורים וקיצוץ הפסדים, אינן רלוונטיות בקשר למס החדש ולכן מוצע כי לא יחולו לגביו.

מוחשי המשמש כנכס השקעה או יתרת עלות הרכישה של זכות במקרקעין שאינה משמשת לשימוש עצמי, גם יפחיתו את גובה מגן המס. לבסוף, מוצע להסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע נכסים מיוחדים נוספים אם יתברר שיש נכסים נוספים אשר משמשים חברות להשקעה. לגבי ניירות ערך ונכסים פיננסיים, מוצע להבהיר שאלה ייחשבו כנכסים מיוחדים גם אם הם מסווגים כמלאי עסקי על ידי חברת המעטים וזאת מכיוון שנכסים אלה הם נכסי השקעה מובהקים.

כאמור לעיל, אף על פי שככלל החזקה בנייר ערך, כדוגמת מניות, תפחית את גובה מגן המס, מוצע להפחית את מגן המס בגובה עלות השקעה בחברה מוחזקת עסקית. לפי המוצע, “חבר בני אדם מוחזק” מוגדר כחבר בני אדם שחברת המעטים מחזיקה בו, במישרין או בעקיפין, בשיעור של 10% לפחות בכל אחד מאמצעי השליטה בו, למעט חבר בני אדם שעיקר שווי, במישרין או בעקיפין, מקורו בנכסים מיוחדים.

גובה מגן המס ייקבע לפי העלות של הנכסים ולא לפי שווי הנכס בשנת המס. לעניין זה, מוצע להבהיר שהכוונה בעלות לעניין נכסים הוניים היא יתרת המחיר המקורי כהגדרתה בסעיף 88 לפקודה או יתרת שווי הרכישה כהגדרתה בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין, לפי העניין.

לסעיף 781 המוצע

מוצע כי המס החדש שישולם לא יותר בניכוי מהכנסות חברת המעטים ולא יהיה בר זיכוי מהמס על

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יחולו לעניין התוספת למס ההוראות בדבר תשלום מקדמות לפי סימן א' לפרק שני בחלק י'; ואולם שר האוצר רשאי לקבוע מקדמות על חשבון התוספת למס, וכן רשאי הוא לקבוע כי ההוראות לפי סעיפים 180 ו-190 יחולו, בשינויים המחויבים, על המקדמות לפי סעיף קטן זה.

(ג) הוראות סעיף 86 יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין התוספת למס.

(א) יחיד תושב ישראל שהוא בעל שליטה בחברה זרה הנשלטת בידי תושבי ישראל שיש לה רווחים לא מחולקים, יוטל עליו מס היוצר נטל מס שהוא מקביל לנטל המס שיישא בו בעל מניות בחברת מעטים החייבת בתוספת למס לפי סימן זה.

מיסוי בעל שליטה בחברה זרה הנשלטת בידי תושבי ישראל בשל רווחים לא מחולקים 181.

(ב) שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן חישוב המס המוטל לפי סעיף קטן (א). וחובות דיווח של תושב ישראל שהוא בעל שליטה בחברה זרה הנשלטת בידי תושבי ישראל על אמצעי השליטה שלו בחברה ודוחות, מסמכים ונתונים לגבי החברה שיגיש לפקיד השומה.

(ג) בסעיף זה –

”בעל שליטה” – כהגדרתו בסעיף 75(א)(3);

”חברה זרה הנשלטת בידי תושבי ישראל” – חברה שמתקיימים בה התנאים הקבועים בסעיף 75(א)(1)(ד);

(7) בסעיף 191, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

יחולו ההוראות החלות על חברה נשלטת זרה, בשל קביעת המס החדש, על אף החלת ההוראות האמורות, במקרים מסוימים יכול להיוותר יתרון בהשקעה מחוץ לישראל. על כן, ומכיוון שאין זכות מיסוי לישראל על חברות זרות, בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי יחיד תושב ישראל שהוא בעל שליטה בחברה זרה הנשלטת בידי תושבי ישראל שיש לה רווחים לא מחולקים, יוטל עליו מס היוצר נטל מס שהוא מקביל לנטל המס שיישא בו בעל מניות בחברת מעטים החייבת בתוספת למס לפי הסימן החדש.

לפי סעיף קטן (ב) המוצע, את פרטי הסדר המיסוי עצמו יקבע שר האוצר בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת, ובהן ייקבעו הוראות לעניין אופן חישוב המס, וחובות דיווח שנדרשות לצורך אכיפת הסעיף, ויכול שייקבעו הוראות ביצוע נוספות לפי הסמכות הכללית הנתונה לשר האוצר, לפי סעיף 243 לפקודה, לקבוע בתקנות הוראות לביצוע הפקודה.

(7) לפסקה

מוצע לתקן את סעיף 191 לפקודה, שעניינו ”קנס על גירעון“, ולקבוע קנס גירעון על חברות מעטים שאינן מדווחות כראוי על המס החדש, וזאת לפי אותם עקרונות הקיימים היום לעניין קנס גירעון בשל תשלום בחסר של מס הכנסה בעקבות דיווח לקוי. לצורך כך, מוצע להפריד

זאת ועוד, מוצע כי לא יחולו לעניין המס החדש הוראות הפקודה בדבר תשלום מקדמות. חלף זאת, מוצע להקנות לשר האוצר סמכות לקבוע תקנות לעניין מקדמות שישולמו על חשבון המס החדש. במסגרת התקנות, יכול שייקבעו הסדרים מיוחדים לעניין מקדמות כאמור, בשים לב למאפייניו של המס החדש. כמו כן, מוצע כי שר האוצר יהיה רשאי לקבוע כי ההוראות לפי סעיפים 180 ו-190 לפקודה יחולו, בשינויים המחויבים, על מקדמות לפי אותן תקנות. הסעיפים האמורים עוסקים בסמכות פקיד השומה להקטין או להגדיל את סכום המקדמות ובקנס על פגור בתשלום.

עוד מוצע כי הוראות סעיף 86 לפקודה – שעניינו ”סמכות להתעלם מעסקאות מסוימות“ ומטרתו מניעת תכנון מס – יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין המס החדש, מאחר שהן רלוונטיות גם לגביו, במקרים שבהם פקיד השומה סבור כי נעשתה פעולה מלאכותית לצורך הקטנת המס החדש.

לסעיף 181 המוצע

הטלת מס על חברות ישראליות כאמור בסימן החדש המוצע, יכולה להביא לידי הסטה של פעילות השקעה פסיבית אל מחוץ לישראל וחוסר שוויון בין מי שמשקיע באמצעות חברה ישראלית לבין מי שמשקיע באמצעות חברה זרה. אף על פי שכל הנראה בהסתת הכנסות כאמור

"(א) בסעיף זה –

"גירעון" – כל אחד מאלה:

- (1) הסכום שבו עודף המס שנישום חייב בו על המס שהוא חייב על פי הרוח שלו לפי סעיף 131, או סכום המס שנקבע לפי סעיף 145(ב) אם לא הגיש דוח כאמור, הכול לפי העניין; לעניין זה, "מס" – למעט התוספת למס;
- (2) לעניין תוספת למס – הסכום שבו עודפת התוספת למס שנישום חייב בו על התוספת למס שהוא חייב על פי הרוח שלו לפי סעיף 131, או סכום התוספת למס שנקבע לפי סעיף 145(ב) אם לא הגיש דוח כאמור, הכול לפי העניין;
- "תוספת למס" – כמשמעותה בסעיף 81(א).

2. תיקון חוק הביטוח הלאומי
בחקוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995³, אחרי סעיף 345ב יבוא:
"הכנסה שרואים אותה כהכנסה של בעל שליטה כהכנסתו של עובד עצמאי ויחולו לגביה ההוראות החלות על הכנסתו של עובד עצמאי".
3. תחילה
(א) תחילתו של חוק זה ביום א' בטבת התשפ"ה (1 בינואר 2025) (להלן – יום התחילה).
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של סעיף 181 לפקודה, כנוסחו בסעיף 1(6) לחוק זה, ביום תחילתו של תקנות ראשונות שיוקנו לפי הסעיף האמור.
4. תחולה
(א) סעיף 62 לפקודה, כנוסחו בסעיף 1(2) לחוק זה, יחול על הכנסות שהופקו מיום התחילה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

עליהן למוסד לביטוח לאומי על ידי המבוטח או מעסיקו, יראו אותן כהכנסות עובד עצמאי. יצוין כי בעניין זה הוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית ת"צ 02-06-67288 ולבר נ' המוסד לביטוח לאומי, שבה חזר המוסד לביטוח לאומי על עמדתו שבחזרו, וטרם ניתנה הכרעה בבקשה. כדי להסיר ספק באשר לעצם החיוב בדמי ביטוח ביחס להכנסות אלה, מוצע בזה תיקון מבהיר בחוק הביטוח הלאומי ביחס לחיוב בדמי ביטוח, בהתאם לעמדה האמורה של המוסד לביטוח לאומי. כמו כן, כדי להבהיר את אופן סיווגן של ההכנסות, מוצע לקבוע כי ההכנסות אשר מיוחסות בהתאם לסעיף 62 לפקודת מס הכנסה שלא דווחו למוסד לביטוח לאומי כהכנסה מעבודה או ממשלח יד, ייחשבו כהכנסה של עובד עצמאי ויחולו על הכנסה זו כל ההוראות הקבועות בחוק הביטוח הלאומי על הכנסתו של עובד עצמאי.

- סעיף 3** מוצע כי תחילתו של החוק המוצע תהיה ביום א' בטבת התשפ"ה (1 בינואר 2025) (להלן – יום התחילה). למעט סעיף 181 לפקודה, כנוסחו בסעיף 1(6) לחוק המוצע, שמועד תחילתו יהיה מועד תחילתו של תקנות ראשונות שיוקנו לפיו.
- סעיף 4** מוצע כי סעיף 62 לפקודה כנוסחו בסעיף 1(2) לחוק המוצע – שעניינו מיסוי חברות ארנק פעילות – יחול על הכנסות שהופקו מיום התחילה ואילך.

בין הגירעון לעניין מס הכנסה לבין הגירעון לעניין המס החדש, כאשר גירעון בכל אחד מסוגי המסים יאפשר הטלת קנס גירעון, והכול לפי ההוראות שקבועות בסעיף הקיים.

סעיף 2 בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), נקבעו ההוראות לעניין חישוב הכנסות וגביית דמי הביטוח הלאומי מהכנסות אלה. בהתאם, נקבע גם בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, חיובן של הכנסות החייבות בדמי ביטוח לאומי, בדמי ביטוח בריאות.

המצב המתואר לעניין אי-תשלומי מסים ביחס להוראות הקבועות בפקודת מס הכנסה, נכון גם כאשר המדובר בחיוב בדמי ביטוח.

ככלל, ההכנסה שממנה נגבים דמי ביטוח לאומי ודמי ביטוח בריאות מעובד או עובד עצמאי היא בהתאם לסיווגה בפקודת מס הכנסה. לפיכך, תיקון פקודת מס הכנסה הקובע סיווגן של הכנסות, משליך אף על החיוב בדמי ביטוח. לאחר תיקון 2017 הוציא המוסד לביטוח הלאומי חזרו ליישום הוראות התיקון ביחס לחיוב בדמי ביטוח לאומי ובריאות (חזור ביטוח מספר 1487). החזור קובע כי, ככלל, הכנסות שהתקבלו דיווחים בגינן למוסד לביטוח לאומי מרשות המסים בהתאם לסעיף 62 לפקודה ולא דווח

³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשפ"ה, עמ' 1491.

(ב) סימן ג' לפרק חמישי בחלק ד' של הפקודה, כנוסחו בסעיף 61(6) לחוק זה, יחול מיום התחילה ואילך על רווחיה של חברת מעטים, לרבות רווחים שנצברו עד יום התחילה.

(א) חברת מעטים שערב יום התחילה היו לה רווחים נצברים שטרם חולקו, והיא חילקה דיבידנד לבעלי מניותיה בשנה משנות המס 2025 עד 2030, בשיעור של 20% או יותר מסכום רווחיה שנותרו מיום התחילה, למעט דיבידנד שלא נכלל בהכנסת מקבל הדיבידנד בשל הוראות סעיף 126(ב) לפקודה, יחולו לגביה באותה שנת המס הוראות אלה:

(1) יופחת סכום הרווחים העודפים בשנת המס בגובה הרווחים שנותרו מרווחי יום התחילה;

(2) יקראו את סעיף 81(ב)(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 61(6) לחוק זה, כך שבסופו יבוא "בהפחתת הרווחים שנותרו מרווחי תום שנת המס 2024; לענין זה, "רווחים שנותרו מרווחי תום שנת המס 2024" – סכום הרווחים העודפים של חברת מעטים בתום שנת 2024 בניכוי רווחים שחילקה חברת המעטים מהרווחים האמורים כדיבידנד לבעלי מניותיה, למעט דיבידנד שלא נכלל בהכנסת מקבל הדיבידנד בשל הוראות סעיף 126(ב)".

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), חברת מעטים שערב יום התחילה היו לה רווחים נצברים שטרם חולקו, והיא חילקה דיבידנד לבעלי מניותיה בשיעור מרווחיה הנצברים ביום התחילה כמפורט להלן, יחולו לגביה ההוראות שבפסקאות (1) ו-(2) בסעיף קטן (א) (בסעיף קטן זה – ההוראות) גם בשנות המס כמפורט להלן, ובלבד שההכנסה מדיבידנד שולמה על ידי החברה מחלקת הדיבידנד והתקבלה בידי מקבלה בתקופה שמיום התחילה עד יום ח' בתשרי התשפ"ו (30 בספטמבר 2025) (בסעיף קטן זה – התקופה הקובעת):

(1) חולק בתקופה הקובעת דיבידנד בשיעור של 35% או יותר אך פחות מ-60% – יחולו ההוראות בשנת המס 2026;

ד ב ר י ה ס ב ר

126(ב) לפקודה, עולה על 20% מסכום הרווחים העודפים של חברת המעטים. זאת במקום הכלל הרגיל אשר מצוי בסעיף 81(ב) המוצע לפקודה אשר דורש חלוקה של שיעורים הרבה יותר גבוהים.

נוסף על כך, כדי לתת מענה לצרכים הפיסקליים הנוכחיים, מוצע, בסעיף קטן (ב) המוצע, להקל בחלוקת דיבידנד בשנת 2025 בדרך של מתן פטור מתשלום המס החדש בשנות המס 2026–2029 כפונקציה של שיעור החלוקה מהרווחים הלא מחולקים שיחולקו בפועל מיום התחילה ועד סוף חודש ספטמבר 2025.

בהתאם למוצע, לאחר שחולק בשנת 2025 סכום השווה ל-20% מסכום הרווחים העודפים של חברת המעטים שהיו לה ביום התחילה (סכום של חלוקה אשר יקנה פטור מהמס בשנת 2025 לפי סעיף קטן (א) המוצע), על כל סכום נוסף שיחולק בתקופה הקובעת השווה ל-15% מהרווחים העודפים האמורים יחול פטור מהמס החדש בשנת מס אחת משנות המס העוקבות לשנת 2025. הפטור האמור יחול לגבי

עוד מוצע להבהיר כי סימן ג' לפרק חמישי בחלק ד' לפקודה כנוסחו בסעיף 61(6) לחוק המוצע, המטפל בחברות החזקה, יחול מיום התחילה ואילך על רווחיה של חברת מעטים, לרבות רווחים קיימים שנצברו עד יום התחילה. עם זאת, מובהר כי בשל המנגנון הקבוע בסימן האמור, תהיה לחברה שנת מס מלאה שבה היא תוכל לחלק דיבידנד או להשתמש ברווחים לצרכים העסקיים שלה, והמיסוי ייקבע בהתאם למאפייני החברה בתחילת שנת 2026. כמו כן, לצורך מתן תקופה של התארגנות והסתגלות, מוצעת הוראת מעבר לגבי רווחים שנצברו לפני תחילת החוק המוצע כפי שיפורט להלן בדברי ההסבר לסעיף 5.

סעיף 5 בהתאם לסעיף קטן (א) המוצע, לצורך הקלה על המעבר למשטר המס החדש וכדי לאפשר לחברות להקטין את סכום הרווחים הלא מחולקים שלהן בצורה הדרגתית, מוצע לקבוע שבשנות המס 2025 עד 2030, לא ישולם המס החדש בשנה שבה סכום הדיבידנדים שחילקה חברת המעטים לבעלי מניותיה, למעט דיבידנד שלא נכלל בהכנסת מקבל הדיבידנד בשל הוראות סעיף

- (2) חולק בתקופה הקובעת דיבידנד בשיעור של 60% או יותר אך פחות מ-75% – יחולו ההוראות בשנות המס 2026 ו-2027;
- (3) חולק בתקופה הקובעת דיבידנד בשיעור של 75% או יותר אך פחות מ-90% – יחולו ההוראות בשנות המס 2026 עד 2028;
- (4) חולק בתקופה הקובעת דיבידנד בשיעור של 90% או יותר – יחולו ההוראות בשנות המס 2026 עד 2029.
- (ג) בסעיף זה –

“חברת מעטים”, “רווחים נצברים” ו“רווחים עודפים” – כמשמעותם בסימן ג’ לפרק חמישי בחלק ד’ לפקודה, כנוסחו בסעיף ו(6) לחוק זה;

“רווחים שנותרו מרווחי יום התחילה” – סכום הרווחים העודפים של חברת המעטים ביום התחילה בניכוי רווחים שחילקה חברת המעטים מהרווחים האמורים כדיבידנד לבעלי מניותיה, למעט דיבידנד שלא נכלל בהכנסת מקבל הדיבידנד בשל הוראות סעיף 126(ב) לפקודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

עודפים של חברת המעטים ביום התחילה”, ולעומת זאת בסעיף קטן (א)(2), ההגדרה “רווחים שנותרו מרווחי תום שנת 2024” כוללת התייחסות למונח “סכום הרווחים העודפים של חברת מעטים בתום שנת 2024”. מדובר בשני מונחים המתארים את אותם הרווחים – אלה שנצברו בחברה עד יום התחילה. השימוש במונחים השונים נועד להקל את קריאת סעיף 81(ב)(2) לפקודה בשנים שבהן חלה הוראת המעבר, באמצעות התייחסות מפורשת לתום שנת 2024 בנוסח הסעיף; וזאת כדי שלא יהיה צורך להגדיר את המונח “יום התחילה” לגבי הסעיף האמור כדי להבין לאילו רווחים הוא מתייחס.

הרווחים שהיו בידי החברה ביום התחילה בלבד ולא יינתן לרווחים שייצברו משנת 2025 והלאה.

כך לדוגמה, בחלוקה של סכום השווה ל-35% מהרווחים העודפים בתקופה הקובעת, יתקבל פטור מהמס החדש בשנת 2025 (בגין חלוקה של סכום השווה ל-20%) ופטור מהמס החדש בשנת 2026 (בגין החלוקה של ה-15% העודפים); בחלוקה של סכום השווה ל-50% יתקבל פטור בשנים 2025 עד 2027, וכן על זו הדרך.

יצוין כי בהגדרה “רווחים שנותרו מרווחי יום התחילה” שבסעיף קטן (ג), יש התייחסות למונח “רווחים